

KOMUNİZM YARGILANAMAZ! – SEYİT ALI UĞUR

Mahkemenin başlamasından bu yana dört yılı geçmiş bulunuyor. Yakında mahkeme heyeti tarafından karar verilecek. Son sözlerim aslında mahkeme başlangıcında ve mahkeme boyunca yazılı ve sözlü açıklamalarımın kısa bir özeti olacaktır.

O zaman da açıkladığım gibi; bu yargılama hem hukuğun siyasallaştırılması hem de Almanya yargısı tarafından siyasal-ideolojik bir dünya görüşünün; Komünizm ve Komünist Hareketin yargılanması-kriminalize edilmeye çalışılması bakımından bütünüyle siyasi bir davadır. Her ne kadar savcılık mütalasında,“biz burada bir düşünceyi, ideolojiyi yargılamıyoruz, yargılama yalnızca somut eylemlere ve suçlara yöneliktir“ şeklinde özetlenebilecek sözlerle politikleştirilmiş yargı gerçekliğini çarpıtmaya ve manipülasyona çalışsa da gerçek ortadadır. Bu gerçekliği hiçbir savcılık açıklaması değiştiremez.

İddia makamına göre TKP/ML bir suç örgütü oluyor, hem meşru devlet kurumlarına, devletin güvenlik kurumlarına ve askeri-polis personaline karşı hem de kendi politik-örgütsel hedeflerine karşı duran ve devletle işbirliğinde bulunan sivil insanlara karşı saldırılarda bulunuyor. Onları bilinçli olarak öldürme dahil çeşitli şiddet eylemleriyle hedef alıyor. Savcılık kendince çeşitli döküman ve belgeler yoluyla bu iddiasını kanıtladığını düşünüyor. Ayrıca Türk güvenlik birimlerinden hukuki yardım çerçevesinde edindiği raporları, bunların doğruluğundan hiçbir tereddüte kapılmaksızın kanıt olarak kullanıyor. Hem de Türk yargısının durumu ortadayken; yalan, düzmece delil, delil manipülasyonu, işkenceli-yasadışı ifadeleri kullanma, iktidarın çıkarları, tercihleri ve bekaası için hertürlü keyfiyetle yargıya talimat verme ve yönlendirme, bağımsız yargı ve soruşturma prensiplerinin çiğnenmesi veya tamamen yok sayılması gibi olgular karşımızda dururken. Bu konuda hem uluslararası hem de Türkiye kaynaklı bağımsız hukuk çevrelerinin-akademisyenlerin ve hatta burjuva muhalif siyasal güçlerin raporlarına, kaygılarına ve ortaya koydukları somut belge ve kanıtlara rağmen.

Daha ilginç, savcılığın bu davanın Türk devletinden edinilen belge ve bilgilere dayanmadığı iddiasında bulunmasıdır. İddia makamına göre sadece bazı kriminal raporlara dair belgeler bazı iddiaların kanıtlanması amacıyla kullanılmış. Dava yalnızca sıradan suç-ceza davasıymış. Almanya yasalarına göre yürütülen gayet normal bir ceza davasıymış vs...Dava boyunca, gerek avukatlar, gerekse bizlerin yaptığı açıklamalarda veya kamuoyuna yönelik açıklamalarda sıklıkla vurgulandığı gibi ideolojik-siyasi düşüncelerin, komünist fikirlerin yargılanması-cezalandırılması vs..söz konusu değilmiş. Böylesine büyük söylemler ve yüksek ahlaki suçlamalar altında sanıklar, yani bizler Alman hukuğunu ciddiye almayıp, Alman yargısından ve suçun sorumluluğundan kaçmaya çalışıp, kendimizi doğmuş ve seçilmiş özgürlük savaşçıları olarak görüyormuşuz.

Defalarca bu davanın düşmesine yönelik bakanlığa, savcılığa ve mahkemeye başvurulara karşın yüksek yargıçlarca verilen karar gereği TKP/ML terör örgütü olarak tanımlanmış ve bizler de onun üyeleri olarak yargılanıyormuşuz, bu bağlamda cezalandırılmalıymışız.

Savcılığın mütalasına damgasını vuran bu görüşler aslında iddianameyle birlikte değerlendirildiğinde bu davanın açılma, yürütülme ve cezalandırma felsefesini oluşturuyor. Gerisi teferruatı ibaret. Şahsım dahil tek tek yargılanan arkadaşların rolü ve yargılamaya konu olan partiyle ilişki ve hukuğunu tespitte dair sözde kanıt ve olguları içeren, çok karmaşık gibi görünen ama gerçekten fazlaca da önemi olmayan ayrıntılar...

Gerçekten önemsiz ayrıntılar bunlar. Çünkü birkere Alman siyasi otoritelerinin TKP/ML yargılanacak kararı olduğu müddetçe bu yargılama yapılacak ve sözde sorumluluğu olanlar cezalandırılacak. Bu yargılama için tam da Federal savcılığın hazırladığı gibi hukuksal bir suçlama metni ve bir Devlet Güvenlik Ceza Dairesi yeterli. Aslında Alman hükümeti ve Adalet Bakanlığınca verilen karar, Federal Savcılık iddianamesi paralelinde, Münih Eyalet Mahkemesi Ceza dairesince Yargılama usulleri çerçevesinde karara bağlanacak. „Suç ve suçlular“ Alman yasalarına göre ve sözde halk adına cezalandırılacak...Bu türden yargılamalarda şimdiye kadar tersi gerçekleşmemiş. Beraatle sonuçlanan hiçbir dava sözkonusu değil. Hükümetin siyasi iradesini ve verdiği kararı şimdiye kadar „çiğneyen“ bir mahkeme görülmemiş.

Yargılamayı yapan yüksek mahkemenin bu yargılamayı reddetmek gibi bir iradesi sözkonusu bile değil. Tabi olunan yasa maddesi gereğince Ceza dairesinin rolü yalnızca yargılama usullerine ve ilkelerine uygun bir dava yürütmekle sınırlanmış bulunuyor. Bu gerçeğin altını çizmişti sayın Mahkeme Başkanı. Geriye haliyle Alman Hükümetinin verdiği kararı hukuksal bir çehreye ve meşruiyete büründürmek gibi talihsiz bir rol kalıyor oynanması gereken. Aslında bu da fazla büyük bir iş değil. Zira ortada yüksek makamların verdiği bir karar, koyduğu bir irade var. Her şey onu gerçekleştirmek adına ele alındığında mesele çocuk oyunu kadar basit.

Bu yargılama birçok bakımdan gayri-meşrudur; siyasal bakımdan, hukuksal bakımdan ve ahlaki bakımdan haklı temellerden yoksun, salt politik bir yargılama ve cezalandırma mantığının hakim olduğu bir davadır. Politik bir cezalandırma hamlesi olarak tanımlanması gereken bir süreçtir yalnızca. Alman halkının faşizme ve diktatörlük rejimlerine karşı yürütmüş olduğu mücadele geleneğine ve Alman işçi sınıfının sosyalizm kavgası ve demokratik mirasına hakaret anlamına da gelen bir utanç yargılaması...

Öncelikle davanın ortaya çıkışı üzerinde durulmayı hakediyor. Açık ki bu dava TKP/ML bir terör Organizasyonu vs. olduğu gerekçesiyle açılmadı. Tersine Alman güvenlik makamlarının son yıllarda işbirliklerini derinleştirdikleri Türk makamlarıyla kurdukları ilişkilerin ve karşılıklı rica ve/veya isteklerin, jestlerin sonucu ortaya çıkan bir davadır. Bunun böyle olmadığını kimse iddia edemez ve kimseyi bu konuda ikna edemez. Davaya konu olan ve TKP/ML'nin terörist suçlamasına temel oluşturan kimi iddia ve eylemler, ayrıntılı kriminal raporlar eşliğinde bilinçli olarak Türk makamlarınca Alman partnerlerine aktarılmış ve böylesi bir davanın açılması sağlanmıştır. Türk egemen sınıflarının miili menfaatlerine uygun faaliyet icra eden diktatör faşist Erdoğan tarafından yıllar boyunca dile getirilen; „Listelerimizi ayrıntılı olarak ilettik, taleplerimizi kendilerine ilettik“ denilen şeydir bu. Erdoğan ve Türk devletince dile getirilen sözkonusu talebin „teröristlerin iadesi veya kovuşturulması“ olduğunu yine kendisi defaatle açıklamış bulunuyor.

Gördüğümüz gibi ısmarlama bir davayla içiçeyiz, dostlar arası alışverişin nesnelere olarak yargılanıyoruz ve cezalandırılacağız. Burada hukuk geçerli değildir, siyasal irade ve kararlar hukuk elbisesiyle pazarlanmaktadır.

Yargılamada argüman olarak savcılık tarafından sıralanan eylemler yalnızca işin dramatize edilmesine ve suçlamaya hukuksal-mantıklı bir temel oluşturmaya hizmet ediyor. Hem iddia makamına hem de mahkeme heyetine şu soruyu sorma ihtiyacı doğuyor. **TKP/ML yaklaşık yarım asırlık bir partidir ve benzeri eylemleri siyasal hayatı boyunca gerçekleştirmiştir. Yargılamaya ve suçlamaya konu olan dönem ve sıralanan eylemler sözkonusu Partinin tarihindeki muhtemelen en düşük eylem gerçekleştirdiği dönemi oluşturmaktadır.** Yaklaşık yarım asırdır Avrupada siyasal faaliyet yürüten bu partinin terörist olduğuna ve yargılanması gerektiğine hangi saikler yol açmış bulunmaktadır. Hangi ihtiyacın ürünüdür; hangi hukuksal ihtiyacın, hangi güvenlik ihtiyacının, Türkiyede ve Almanyada hangi demokratik yaşamın ve insanların korunması ihtiyacının. Açık ki böyle bir durum sözkonusu değildir. İhtiyaç tamamen Erdoğan iktidarının ve zorba rejiminin korunması ve desteklenmesi üzerinden şekillenmiş, bu doğrultuda verilen bir siyasal karara dayanmaktadır.

Okuduğu mütalada davanın bir ideolojinin, fikrin yargılanmasıyla, kısacası Komünist siyasetin yargılanmasıyla hiçbir ilgisi olmadığı yalanına başvuruyor Federal savcılık temsilcisi. Hayır bayım olan tam da budur; Alman devletinin siyasal genlerinde içerilmiş olan anti-komünizm histerisi bu dava vesilesiyle bir defa daha kendisini açığa vurmuştur .Siz burada terörizmin yargılanması kisvesi altında komünist bir partiyi, komünizm fikriyatını ve devrimci siyaseti yargılamaya, mahkum etmeye teşebbüs ediyorsunuz. Dünya üzerinde Marx-Engels'in koyduğu ilkeler üzerinde yükselen, Lenin-Stalin ve Mao yoldaşlar tarafından sistematik olarak geliştirilip derinleştirilen dünya proletaryasının ve ezilen halkların kurtuluş va özgürleşme siyasetini yargılamaya çalışıyorsunuz. Komünizmi yargılama gayretiniz taşıdığınız burjuva dünya görüşü ve Alman burjuvazisinin temsilcisi kimliğiyle oldukça uyumlu aslında.

Lütfen bu anti-komünist yargılama gerçekliğini meşrulaştırmak için gerksız ve absürd çarpıtmalara tevessül etmeyiniz. Daha açık ve dürüst davranmanızın komünizm düşmanı olsanızda daha saygın bulunacağını bilmelisiniz. Yalana -dolana hiç gerek yok aslında, gerçeği bol terörizm söylemleriyle eğip bükmenizin ahlaki hiçbir yanı bulunmuyor.

Başından itibaren TKP/ML'yi salt şiddet eylemleriyle uğraşan, şiddeti bir amaç haline getiren ve sivil insanları kasten hedef haline getirip yönelen bir terör grubu olarak göstermeye, bu minval üzerinde mahkum etmeye çabalıyorsunuz. Oysa ki gerçek bambaşka ve siz bir hukukçu olarak gerçeğe ilgilenmek, objektif gerçeği ortaya çıkarmak gibi bir sorumluluk taşımalısınız.

Sizin tek sorumluluğunuz oysaki, amacınıza, yani adalet bakanlığı tarafından önünüze karar ve talimat olarak konulan terörizm suçlaması ve mahkumiyet isteğine hukuki argümanlar ve çerçeve oluşturmak. Tam da bu nedenle TKP/ML'nin siyasal faaliyetler yürüten devrimci bir parti olduğunu gizlemeye çalışıyorsunuz. Onun sosyalizm ve devrim programını, toplumun bütün kesim ve tabakaları içerisinde siyasal çalışmalar yaptığı gerçeğini çarpıtmaya meylediyorsunuz. TKP/ML'yi adeta yalnızca silahlı mücadele yürüten ve sivilleri hedefleyen a-politik bir terör grubu gibi sunma gayretindediniz.

Sunduğunuz bütün deliller, bütün konuşmalarınız açıkça bu doğrultuda. Meseleye Alman hükümetinin ve burjuvazisinin bir militanı ve memuru değil de gerçekten objektif ve dürüst bir hukukçu olarak yaklaşsaydınız gerçeği ortaya objektif olarak koyan başka deliller ve yaklaşımlar göstermeniz mümkün olabilirdi.

Mesela TKP/ML'nin yalnızca silahlı faaliyet yürütmediğini, bilakis silahlı faaliyetin bu partinin çalışmasının yalnızca bir bölümünü kapsadığını okuyup incelediğiniz kamuoyuna açık binlerce sayfalık belgelerden tespit etmeniz hiç zor olmazdı. Bunları objektif bir hukukçu kimliğiyle ortaya koyup gerçeğe daha uygun bir karara varılmasına hizmet etmek yerine, gerçeğin yalnızca bir bölümüyle, yalnızca amacınıza hizmet eden bölümleriyle, mahkumiyet amacına uygun seçilmiş ve büyük bir düşmanlık hissiyatıyla yorumlanmış kısımlarıyla meşgul olmayı tercih ettiniz.

Bu sınıf ve komünizm dşmanlığınız bu kadar yoğun olmasaydı, sözgelimi TKP/ML'nin işçi ve sendikal çalışmalarından bahsederdiniz.Gençlik ve kadın faaliyetlerinden,evre faaliyetlerinden,demokratik hak ve özgürlükler alanındaki çalışmalarından,kültür ve sanat çalışmalarından, legal çalışma ve örgütlenme çabasından,ideolojik teorik çalışmalarından,ezilen inanç grupları içindeki çalışma ve örgütlenmelerinden...Bunların hepsini okuduğunuz ve amacınıza uygun kısımlarını davada kullandığınız belgelerden biliyorsunuz aslında,yabancısı değilsiniz. Ama sizinki tercih meselesi, amacınıza uygun olan kısımları bulma, toplama, seçme ve dramatize edilmiş bir tonda mahkemeye sunma gayreti.

Öte yandan dünyadaki komünist hareketlere ve partilere yn çizme gayretiniz olduća dikkat çekici ve komik kaçıyor.Komünist hareketin ve onun temsilcisi olan partilerin TKP/ML rneđinde olduğu gibi nasıl hareket etmesi gerektiğine,hangi strateji ve taktikleri,hangi mücadele biçimlerini kullanmaları gerektiğine size bakılırsa Federal Alman Savcılığı karar vermeli .Devrim ve sosyalizm mücadelesi yürüten bütün parti ve rgtler Alman savcılığından, Adalet Bakanlığından önce onay ve icazet almalılar.öyle ya, neyin doğru,neyin yanlış olduğunun,neyin cezaya tabi olduğunun,neyin demokratik-meşru,neyin illegal ve gayri ahlaki-gayri hmanitar olduğunun tek tayin edici merci görüşünüze göre sizler olmalısınız.

Bu yüzden rahatlıkla komünist harekete saldırıp, terörizm suçlamasıyla yargılama ve cezalandırma yetkisini-hakkını kendinizde bulduğunuzu düşünüyorsunuz.! Bu nasıl bir kibir?

Öncelikle bu hakkı nereden alıyorsunuz, size kim veriyor bu hakkı? 19. yüzyılın ortalarından beri önce Avrupada, giderek tüm dünyada kök salan ve yalnızca dünya proletaryası açısından değil, bütün insanlık bakımından büyük ve haklı bir saygınlığı bulunan komünizm düşüncesini ve siyasetini yargılama ve cezalandırma çabası kadar beyhude bir çaba olamaz. Dahası buna yetkili de değilsiniz.

Komünist-devrimci hareketler uluslararası proletaryaya ve tarihe karşı sorumludurlar; başarı ve başarısızlıklarıyla, hata ve eksikleriyle yalnızca hesaplarını tarihe karşı, temsilcileri oldukları sınıfa ve ezilen halklara karşı vermekle sorumludurlar. Emperyalist burjuvazinin ve onun hukuksal kurumlarının komünizmi-komünistleri yargılaması sadece abesle iştigaldir.

Silahlı mücadele yürütmek, iktidar mücadelesinde egemen sınıfın gerici acımasız şiddetine ve yoketme operasyonlarına karşı halkın devrimci şiddetini savunmak, bunu yalnızca egemen gerici şiddetin resmi-sivil aktörler ve unsurlarına karşı uygulamak terörizm oluyormuş...Ama bu çok eski ve bayat bir hikaye değilmi gerçekten? Komünist partiler, eğer gerçekten işçi sınıfının ve ezilenlerin iktidarını; gerçekten devrim ve sosyalizmi hedefliyorlarsa, yani savcı beyin „biz komünizmi yargı konusu yapmıyoruz“ iddiasının aksine gerçekten ama gerçekten komünist partiler sözkonusuysa böyle bir yaklaşım yalnızca bir saçmalığın, spekülasyonun ve aldatmanın argümanları olabilir.

Zira bilinir ki, sayın iddia makamının kafasındaki burjuva içerikteki „Komünizm“ veya „Sosyalizm“ kavramlarının aksine, komünist hareket herşeyden önce burjuvazinin devlet iktidarını bir devrim yoluyla yerle-bir etme ve İşçi sınıfının öncülüğünde ezilen halkların iktidarını kurma ütopyasıyla ve eylemiyle karakterize edilen bir harekettir. İlkelerini Marx- Engels, Lenin, Stalin ve Mao gibi ustalardan alan bu siyasetin savcılık tarafından revizyonu çabasıyla karşı karşıya bulunduğumuz açık.

Oysa bu mesele öncelikle Paris Komünü dersleri kapsamında yaklaşık 150 yıl önce sonuca bağlanmış, ardından Lenin yoldaş tarafından Bernstein'ın ve yine yoldaş Lenini'nin deyimiyle dönek Kautski'nin revizyonist ilerlemeci tarihselciliğine karşı yeniden altı çizilmiş, artık tartışma konusu olmayan devrimci marxsizmin bir aksiyomu olarak görülen aşılmış bir meseledir. “Her devrimin temel meselesi iktidar sorununun çözüme bağlanmasıdır ve şiddete dayalı bir devrim olmaksızın bu mümkün değildir” sözleriyle bunu ifade eder Lenin. Yine başka bir yerde“ her devrim bir iç savaştan geçmek zorundadır” sözleri siyaset-şiddet ve devrim-iktidar ilişkisini ve diyalektiğini açığa kavuşturur.

Komünist siyaset budur, komünist strateji ve taktik böyle bilinir ve yalnızca bu ilkelerin üzerinde şekillenen partiler, bu ilkeleri rehber alan ve buna göre şekillenip mücadele yürütenlere komünist partiler denir. Genel olarak da bu hareketler komünist hareketler olarak adlandırılır. Mao Çin'de bu evrensel ilkelere bağlı kalmıştır, yine Arnavutluk, Vietnam gibi birçok ülkenin komünistleri ve komünist partileri devrimlerini bu siyasal ilkelere bağlı kalarak gerçekleştirmişlerdir.

Bilinen ve tanımlanan başka bir Komünist Hareket ve devrimci komünist siyaset tanımlaması yoktur. Devrim ve sosyalizm çizgisinin bundan başka çerçevesi henüz dünyada ortaya konulmamıştır. Galiba iddia makamı 2. Emperyalist savaşla birlikte Anavatan savunması çizgisiyle Alman burjuvazisinin aleti haline dönüşen ve Alman işçi sınıfından koparak burjuvazinin bir fraksiyonu haline geldiği halde sosyalizm ve yoldaş kavramlarını bir türlü bırakmayan SPD sosyalizminden bahsediyor kendince. Veya AB solculuğuyla devrim ve sosyalizm fikriyatını liberalize eden düzenici burjuva sosyalistleri DİE LİNKE ile karıştırıyor devrim ve sosyalizmin gerçek Komünist partilerini.

Bu yüzden belli ki „biz komünizmi, komünist fikriyatı yargılamıyoruz“ rahatlığında konuşuyor. Veya 60'yıllardan itibaren Avrupa merkezli gelişen, Sovyet Modern Revizyonizmi ekseninde tüm dünyada yaygınlaşan ve toplumsal-siyasal devrim idealleri yerine burjuvaziyle barış içinde yaşamının teorisi ve siyaseti yapan Euro-Komünist, revizyonist reform partileriyle karıştırıyor gerçek devrimci komünist partileri. Komünistliğin böylesine karşı değil savcılık muhtemelen. Hatta böylesi bir sistem içi,

kapitalizmle barışık kendinden menkul Komünizm düşüncesi ve siyasetine belki sempatisi bile olabilir. Bu tabi ki bir spekülasyon olurdu yalnızca.

Ama gerçek olan şey, burada yargılananların gerçek komünistler olduğudur, yargılamaya konu olanın komünist bir parti (TKP/ML) ve onun devrimci faaliyetleri olduğudur.

Savcılık gerek iddianamesinde gerekse son mütalasında bolca şiddetten, sivillerin kasten hedef alındığı eylemlerden söz ediyor. Son mütalasında çocukların bilinçlice hedef alındığı yönlü ifadelerini nüanse etse de, değişmeyen düşünce devletin güvenlik kurumları ve personeli yanında sivillerin doğrudan şiddetin hedefi olmaları. Yanlışlıkla çocukların hayatını kaybettiği bir eylem ve sözde sivillerin işbirlikçi iddiasıyla hedeflendiği birkaç eylem sıralıyor iddia makamı.TKP/ML'ye yönelik terörizm suçlamasına esas dayanak olarak sunduğu olgular bunlardan ibaret.

Daha önceki açıklamamda belirttiğim gibi bir kez daha altını çizmek isterim; Hangi gerekçeyle olursa olsun çocukların, masum sivillerin ve savaşta doğrudan taraf olmayan insanların hedef alınmasını reddediyorum. Böyle bir eylem tarzı komünistlerin-devrimcilerin başvurabilecekleri bir yöntem olamaz, olmamalıdır. Hiçbir gerekçe, hiçbir ulvi söylem veya amaç böylesi pratikleri meşrulaştıramaz, mazur gösteremez, göstermemelidir. Kaldı ki bu tarz pratikler daha çok gerilla hareketlerini ve isyanlarını bastırmanın bir taktiği olarak, bir kontr-gerilla ve devrimci isyanları bastırma yöntemi olarak burjuvazinin başvurduğu, kullandığı ve teorize ettiği bilinen karşı-devrim ve gericilik taktikleridir. Bunun ABD Virginia Askeri Akademisinde bolca teorisi yapıp dünyanın bütün gericileri tarafından pratiğe geçirildiğini çocuklar dahi bilmektedir.

Devrimci-komünist bir hareketin bu türden pratiklere tevessül etmesi, pratikleştirmesi sözkonusu olamaz. Bunu bir yöntem olarak katıyetle reddediyorum. Kaldı ki iddianamede yer alan olay ve kimi sivil insanların hafif yaralandıkları istisnai bazı pratikler gerek okunan açıklamalar ve belgelerden gerekse yaptığı iddia edilen partinin açıklamalarından anlaşıldığı kadarıyla tamamen istem dışı vuku bulan durumları ve istisnaları oluşturmaktadır. Mesela kapalıyken fuhuş yapılan bir bara yönelik uyarı amacıyla gerçekleşen eylemde tesadüfen içeride gizli olarak uyumakta olan bir çalışanın hafif yaralanması gibi. Veya Kaymakamlık binasına uyarı amacıyla kimse yokken, kimsenin geçme ihtimali neredeyse sifıra yakınken gerçekleşen hafif patlamada sıçrayan camlardan yoldan tesadüfen geçmekte olan bir sivil vatandaşın hafif yaralanması gibi...

Diğer taraftan, Türkiye gibi faşizmle veya diktatörlük rejimleriyle yönetilen, uzun yıllar isyanlara-ayaklanmalara sahne olmuş ve yıllar boyunca iç çatışma ve iç savaş koşulları yaşayan bir ülkede devletin sivil ve resmi savaş aygıtları arasında kesin bir ayırım yapılamayacağını İddia makamı da çok iyi biliyor olmalıdır. En azından mahkeme süresince bu konuda yaptığımız açıklamalar ve sunulan delil istemleri bu konuda bir bilinç açıklığı yaratmış olmalıdır.

Milliyetçiliği, Vatan davası söylemlerini, Şovenizmi ve Dini fanatizmi başından beri ustaca kullanan bir devlet ve yönetim geleneğiyle karşı karşıya olduğumuz sanırım İddia makamı bile inkardan gelemeyecektir. Bu yüzden İttihat ve Terakki yanında Ermeni soykırımında görev alan Kürt-Türk-Çerkez müslüman ahali ve bunlardan devşirilen para-militer kıyım güçlerinden bir realite olarak bahsedilir.

Pontus soykırımında Resmi Kemalist güçlerin yanında Topal Osman liderliğinde binlerce Laz-gürcü ve Türk müslümandan oluşturulan sivil cinayet alaylarından sözedilir. Koçgiri-Dersim-Ağrı İsyenlarında görev verilen Türk Milis güçlerinden tarihi bir realite olarak sözeder bütün tarihçiler.

60'ların sonundan itibaren gelişen gençlik ve devrimci harekete karşı örgütlenen Alpaslan Türkeşe bağlı ve devlet güdümündeki ülkücü komondo faşist çetelerinden, bu faşist güruhun 12 Eylül askeri darbesine kadar işlediği yaygın cinayetlerden haberdar olmayan kimse yoktur.

80 ortalarından itibaren örgütlenen gönüllü korucu alayları ,90 başlarından itibaren devletin askeri alaylarında eğitim verilerek Kürdistan coğrafyasında Kürt isyanını bastırmak için binlerce Kürt sivilin öldürülmesinde kullanılan Hizbullah güçleri, faşist partilere bağlı nizamı alem ocakları, Paramiliter bir rol verilen AKP gençlik teşkilatları, çeşitli islami faşist yapılar, Avrupadaki Osmanlı örgütlenmesi, Korucu ve itirafçılardan örgütlenen infaz mangaları gibi devlet denetimli yapılar daima vurgulanır. Bunların varlığı İddia makamı tarafından da bilinmektedir. Bilirkişi olarak dinlenen Herr Neumann da bunlardan açıkça söz etmiş bulunmaktadır.

Tablo bu durumdayken ve devletin sivil-resmi güçleri arasında bir ayırım yapma imkanının bulunmadığı koşullarda savcılığın sivil ölümlerinden, masum insanların bilinçli olarak hedeflenmesinden bahsetmesini gerçekten tuhaf buluyorum. O siviller ki henüz 3 yıl önce darbecilik gerekçesiyle henüz 20 yasındaki askerlerin kafalarını kameralar önünde kestiler ve hepsi bilindiği halde hiçbiri kovuşturmaya uğramadı. Şimdi onların onbinlercesi Faşist Erdoğanın olası bir kaybetme durumunda iktidar hamlesi için hazır tutuluyor, silahlandırılıyor ve eğitiliyorlar. Vatan-millet çığırktanlığı altında dini ve milli duyguları kışkırtılan bu güruh Savcılık tarafından masum siviller olarak tanımlanıyor.

Doğrusu halkların anti-faşist mücadelesi ve onurlu mirası bakımından savcılığın bu yaklaşımına öfke duyulmalı. İtalyada Kara Gömleklilerin, Almanyada Kahverengi rengi tercih edenlerin sivilliği kadardır bunların sivilliği ve doğrudan devletin resmi aparatlarınca yönlendiriliyorlar.

Devrimci-komünistlere, Kürt ulusal özgürlük güçlerine, Alevi halka, Ermenilere, demokratik tüm muhalefete ve AKP'nin faşist Liderine-rejimine biat etmeyen, boyun eğmeyen herkese karşı. Savcılık makamı komünistleri cezalandırmaya öyle kararlı görünüyor ki, Türk devleti tarafından para-militer vurucu kuvvetler olarak kullanılan unsurlar sözde siviller olarak kabul edilip kayda geçiyor.

Bu aynı zamanda bu sözde sivillerin halka-devrimclere ve muhaliflere karşı işledikleri suçları ve cinayetleri aklama çabası olarak Alman savcılığının açık bir suç ortaklığı olarak kayda geçmelidir. Yazık gerçekten, devrim ve komünizm düşmanlığı ve mesleki hırs sayın savcıyı hangi noktalara sürükleyebiliyor.

Üzerinde durulmayı hakeden konulardan birisini Türk devletinin yapısı ve karakteri oluşturuyor. Zaten İddia makamı da bizim yargılananlar olarak, faşist diktatörlükle yönetilen bir ülkede her türlü mücadele biçimini meşru gördüğümüz, suçlama konusu yapılamayacağı düşüncesinden hareket ettiğimizi vurgulayarak bu mesele üzerinde duruyor.

Hatta sayın savcı bizim kutsal bir davanın savunucuları, bunun için doğmuş ve seçilmiş özel şahsiyetler edasında, böylesi bir özgüvenle Alman hukuğunu ciddiye almadığımız iddiasında bulunuyor. Bununla sanırım davalarına inanmış kişilikler bunlar ve en yüksek cezayı hak etmişlerdir demek istiyor. Böylesine ilahiyane laflar neden söylenir başka, niye bu kadar ironi yapılır...?

Bu salonda yargılanan hiçbir devrimcinin, sayın savcının vurguladığı biçimiyle, kendinde ilahi bir misyon gördüğü düşüncesi kuşkusuz ki savcılığın saçmalamasında başka bir değere sahip değildir. Fakat diğer yandan bir bakıma sayın savcı doğruyu ifade ediyor. Demokrasinin, klasik burjuva demokrasisinin bile esamisinin bulunmadığı, en klasik burjuva güçler ayrılığı ilkesinin hayat bulmadığı; yasama-yürütme ve yargı üçlüsünün tek elde toplandığı, parlamentonun işlevinin egemenlerin çıkarına olarak gerektiğinde rafa kaldırıldığı ve askeri cuntaların iktidara getirildiği bir sistemdir Türk devleti. Böylesi bir devlete karşı yürütülen ahlaki ölçüler dahilindeki bütün mücadeleleri ve mücadele biçimlerini kendi açımdan haklı ve meşru görüyorum. Savcının gözardı etmeye çalıştığı olgu Türk rejiminin bir diktatörlük olduğu gerçeğidir.

Mahkeme süreci boyunca sunduğumuz yazılı-sözlü açıklamalar yoluyla Türk rejiminin nasıl insanlık düşmanı bir diktatorya olduğunu yeterince kanıtladığımızı düşünüyorum. Kaldı ki Birçok delil ikamesi talebimizi geri çeviren Ceza dairesi de tam aynı gerekçelerle hareket etmiş bulunuyor. Bunun anlamı açıktır: „Türk devletinin hukuk-dışı, insanlık-dışı ve bir diktatorya olduğunu biz zaten kabul ediyoruz, biz bunu kanıtlamak için delil sunmanızı fuzuli buluyoruz“.

Mahkeme bilirkişisi olan Proff. Neuman'da bu gerçeği açıkça dile getirmişti. Türkiyede demokrasiye ve demokratik yaşama insanlığa karşı en büyük tehlikenin diktatör Erdoğan ve O'nun liderliğini yaptığı rejim olduğu gerçeği sayın bilirkişi tarafından hiçbir tartışmaya mahal bırakmayacak şekilde ortaya konmuştu.

Bu noktada mahkeme heyetine sesleniyorum; 129/b ceza kanununu gerekçe yaparak elinizde-kafanızda baştan beri hazır tuttuğunuz mahkumiyet kararınız yukarıdaki olgu ve gerçekler ışığında hiçbir zaman meşru görülmecektir. Bunun adil bir yargılama ve karar olduğuna kimseyi ikna edemezsiniz. Yalnızca uzun yıllar hapis yatırdığınız biz komünist ve devrimcileri değil, bu sonuç ve kararın adil olduğuna kimseyi inandıramazsınız. Adalet bakanlığının kararı ve 129/b yasa maddesinin tartışmalı özü daha başından kararınızın gerek gayri-ahlaki, gerekse hukuksal-adillik ölçeğinden uzak olduğunu açıkça ortaya koymaktadır.

Sözde Halk Adına verdiğiniz kararın halkın iradesinden fersah fersah uzak ve ters olduğunu sizler de biliyorsunuz. Açık ki bu karar tartışmalı bir ceza maddesine dayanarak Alman hükümeti adına veriliyor. Bu Almanya hukuk tarihine kuşkusuz böyle geçecektir. Almanyada yaşayan aklı başında kimseyi aksine inandıramazsınız. Hiçbir hukukçuyu, Erdoğanı ve Türk devletini tanıyan sıradan hiçkimseyi, Türk rejiminin insanlık-düşmanı yapısını bilen hiçbir insanı...

Kaldı ki tartışmalı yasa maddesi 129/b, yukarıda vurgulanan gerçekler ışığında bu yargılama açısından referans alınamaz. Adalet bakanlığının isteğine ve iddianameye rağmen bu böyle görülmek zorundadır. İnsanlığa ve çeşitli milliyetlerden Türkiye halkına karşı acımasızca suçlar işleyen bir devlet ve onun bugün başında bulunan Erdoğan rejimi duruyor karşınızda.

Buna gözünüzü kapayarak biz komünistleri mahkum etmeniz meşru görülemez, ahlaki görülemez, adil görülemez. Adalet denilen saygın kavram, Alman hükümetinin siyasi talimatlarına ve ne idüğü tartışmalı sözde Devletler Hukuğu felsefesine kurban edilerek yozlaştırılmaz.

Sayın heyet üyeleri resmi Alman siyasetinden bağımsız ve hür vicdanlı hakimler oldukları noktasında tartışmalı hale gelmişlerdir. Yarım asra yakın meşru ve neredeyse yasal bir şekilde Almanya'da siyasi çalışma yürüten bir komünist parti olarak TKP/ML'nin ve bu salondaki bizlerin mahkumiyeti açıktır ki objektif olarak faşist Türk devletine sunulan bir „Adalet Hediyesi“ olarak geçecektir tarihe.

Ceza dairesi bu kararın bütün ahlaki, hukuki ve siyasi sorumluluğunu taşımaktadır. Hükümetin ve savcılığın bu bağlamda ortağı olmayı vicdanlarına ve mesleki onurlarına yakıştıranlar olarak adedileceklerdir. Gerçekten bağımsız ve adil bir yargılama yerine Ceza Dairesi malesef bakanlığın görevlendirdiği memuriyet rolü oynamayı tercih etmiş bulunuyor. Bu tercihinize hiçbir zaman saygı duyulmasını, meşru ve adil bulunmasını beklememelisiniz...Karşımızda bir hasım olarak faşist bir diktatörlük rejimi bulunduğu gerçeği gözlerden gizlenemeyecek kadar açıktır çünkü...

Savcılık makamı böylesi bir Faşist Türk dikta rejimini bize ve kamuoyuna kısmı sorunları olan ama meşru demokratik bir rejim olarak pazarlama gayretkeşliğinden geri adım atmıyor. Meseleyi böyle koyunca kuşkusuz ki suç-ceza bağlamında varmak istediği amaca ulaşmak için, Faşist ve kanlı Erdoğan rejimini savunmaktan imtina etmiyor.

Mahkeme boyunca biz komünistlere ve komünist bir parti olan TKP/ML'ye karşı takındığı düşmanca tutum savcılığın Türk rejimi yanında açıkça pozisyon aldığını göstermiş durumdadır. Kendisini adeta bu insanlık-dışı rejimin korunmasına hasretmiş sayın savcının aksine biz komünistler bu rejimin mutlak suretle değiştirilmesi gerektiği noktasında netiz. Aslında Türkiye halkının Erdoğancı-Türkçü-islamcı azınlığı dışında bu aynı zamanda çeşitli milliyetlerden Türkiye halkının da talebi durumundadır. Bu nedendir ki rejime dair her eleştiri ve değişim talebi zorbalıkla, işkence ve hapisaneyle, ölüm tehditleri ve darbeye hazırlık yapmakla suçlama konusu yapıp ülkemiz insanları korkutulmaya-sindirilmeye çalışılıyor.

Gezi benzeri olası demokratik çerçeveli bir kitle hareketinin başlama olasılığı bile daha şimdiden darbe teşebbüsü olarak ilan edilip, Erdoğan'a bağlı sivil çetelerce ölüm tehditleri yapılıyor. Kaç kişinin listelerinde olduğu, ne kadar silah depoladıkları ve kaç kişinin işinin derhal bitirileceği Erdoğan'a bağlı medya kanallarında açıkça konuşuluyor. İktidarı ölçülü biçimde eleştiren neredeyse herkes hapsedilirken, bu ölüm fermanlarını alenen yapanlara soruşturma bile açılmıyor. İşte sayın savcının bu salondaki herkese pazarlamaya çalıştığı rejim ve türk devlet sistemi budur.

Öte yandan sayın Federal Savcılık temsilcisi Almanya ve Avrupada TKP/ML'nin ve biz sözde üyelerinin terörizm faaliyetlerini sıralar ve Ceza Dairesini ikna etmeye çalışırken, aslında bambaşka bir gerçeği kanıtladığının farkında bile değil. Mesela devrimci ve komünistlerin İbrahim Kaypakkaya'yı, böyle büyük bir komünistin işkencede öldürülüşü vesilesiyle her yıl andığını kanıtlamış oluyor savcılık. Sayın savcının bu bağlamda gündemleştirdiği terör faaliyeti iddiasının aksine, Kaypakkaya'yı anmak oysa ki bütün devrimciler ve komünistler için bir onurdur. Kaypakkaya yoldaşı anma suçlamasıyla Savcılık bizleri onore etmiş oluyor, teşekkürler.

Her yıl toplanan sözde bağış paralarından, 4 yıl boyunca toplanan yaklaşık 1 Milyon Eurodan, bunun kanıtlandığından sözediyor sayın savcı. Bunun kanıtlandığını varsayalım gerçekten, diyelim savcının dediği gibi kanıtlanmış olsun. Buradan nasıl terörizm çıkarılabilir. Birincisi sözü edilen para küçük-ortaboy bir ticari işletmenin 4 yıllık kazancı bile olmaktan uzak oldukça mütevazı bir meblağ. İkinci olarak sayın savcının „suçu kanıtlamak“ için kullandığı argüman ve sözde kanıtlardan da görülebileceği üzere, tamamen devrimci-sosyalizme ve TKP/ML'ye sempati duyup, duygusal yakınlık besleyen ilerici insanların tamamen gönüllü olarak yaptıkları mütevazı katkılardır sözü edilen paralar.

Burada en azından savcı bey dürüst davranmayı başarmıştır. Kimseden zoraki bir para tahsili olmadığına altını çizmiş bulunuyor. Bu bağış aksiyonu ve paralar doğrulanmış kabul edilse bile, bunun terörizmle ilişkisini kurmak için bunun büyük bir yaratıcılık ve fantazi sahibi olmayı gerektirdiği açık değil midir.! Terörizm denilince aslında kara paradan, illegal para kaynaklarından, bilcümle kirli işlerden ve böylesi bataklık bir zeminde toplanan para kaynaklarından bahsedilmiş olunur.

Oysa burada tamamen yasal ve meşru biçimlerle gerçekleşen, Avrupada yaşayan binlerce Türk ve Kürt kökenli işçi ve emekçinin alın terleriyle kazanıp vergisini ödedikleri mütevazı miktarlar sözkonusu ediliyor. Aslında buradaki absürd terörizm suçlaması bile ortada bir suç ve suçlu olmadığını yeterince ortaya koymaktadır. Tersine, temiz ve devrimci-demokratik idealler için yapılan gönüllü bağışlardır kanıtlanmış olan. Tamamen siyasal çalışmalar ve siyasal hedefler sözkonusudur burada. Savcılık makamı suçu kanıtlamak isterken aslında ortada bir terör faaliyeti ve çalışması olmadığını kanıtlamış bulunuyor.

Aynı şey en çok da Federal Savcının kanıtlarının ne kadar güvenilir ve sağlam olduğunu açıklamak ve mahkemeyi bu bağlamda etkilemek amacıyla kullandığı argümanlar için geçerlidir. “Bu kanıtlar ekseriyetle Örgütün kendi belge ve dökümanlarına dayanmaktadır. Örgütün şeffaf yapısı, herşeyini kayıt altına alması ve tartışması ayrıntılı bilgilere ulaşmayı mümkün kılmıştır. TKP/ML'nin bütün üyelerine ve kitlesine olduğu gibi kamuoyuna karşı da şeffaf, hesap veren, tabanı ve örgütsel yapısı tarafından denetlenen bir yapısı ve işleyişi bulunmaktadır“. Mealen bunları söyleyen sayın savcı farkında mıdır bilinmez ama bir terör örgütünü değil tam da Leninist-Maocu bir partinin, devrimci-siyasal bir öznenin tasfirini yapmaktadır. Aslında böyle bir yapıyı tarif etmekle, sayın savcı iddianamesine ve mütalasına temel aldığı suçlamaların mesnetsizliğini ortaya koymuş olmuyor mu? Sayın Federal savcılık temsilcisi, belki kendisi açısından acı verici, fakat yukarıdaki argümanlarıyla adeta bindiği dalı kesmiş ve tepe üstü yere çakılmış bulunuyor.

Toparlamak gerekirse; Federal savcılığın iddiaları abesle iştigaldir, terörizm suçlaması bütünüyle absürt ve gerçek dışı suçlama olarak, ciddiyetten yoksun suçlamalar olarak topyekün bir reddiyeyi hak etmiştir. Savcılığın Devrimci ve Komünistlerden terör ve terörizm icat etme sevdası sonuçsuz, dayanaksız ve gerçekdışı kalmış; büyük iddia ve söylemlerle inşa etmeye çalıştığı devasa terör ve terörizm dağı küçük bir fare doğurmuş bulunmaktadır.

Tekrarlamak isterim; TKP/ML bir terör örgütü değildir ve bu bağlamda yargılanamaz, bu salonda bulunan biz devrimci ve komünistler için de aynısı geçerlidir.

Aslında bu gerçeği değişik bir bağlamda Herr Prof. Neumann'da farkında olmadan ortaya koymuştu. "Aslında Kaypakkaya'nın işkencede öldürülmesinden sonra bu parti belirli bir önderi olmayan bir özellik gösterir. Yön veren, motive eden ve sürükleyen belirli ve etkili bir önderi olmamasına rağmen bu örgütün onyılları bulan devamlılığını, motivasyonunu bende anlayamıyorum. Yüzlerce insan bu parti saflarında sistemle radikal bir mücadeleye tutuşuyor, kitle tabanı bulma ve siyasal hedefleri doğrultusunda yönlendirme konusunda sorun yaşamıyor. Bu ilginç bir özellik ve anlaşılması zor". Yaklaşık olarak bu yorumu yapan sayın bilirkişi, bunların yanında yine TKP/ML'nin demokratik-merkezci klasik komünist ilkelerle hareket ettiğine vurgu yapmıştı.

Herr Neuman'ın meseleye yüzeysel ve burjuva liberal analitik ölçülerle baktığı için anlayamaması kuşkusuz doğal. Kaypakkaya yoldaştan bu yana geçen 47 yılda bilinen, popüler ve etkili bir şahsi önderi bulunmasa da sözü geçen parti Leninist parti normlarıyla devamlı kolektif önderlik anlayışıyla hareket ediyor. Herr Neumann'ın anlayamadığı şey aslında TKP/ML'nin ideolojik-politik çizgisindeki sistemle her türlü sınıf uzlaşmasını köktenci biçimde reddeden karakterde aranmalıdır. Aslında tekrar etmek gerekirse, bu partinin devrimci-komünist fikriyatının sağlamlığı ve gücüdür bütün mesele. Sınıf perspektifinden yoksun bir tarihçi-akademiker olarak sayın Profesörün bunu anlaması tabiki beklenmemeli.

İbrahim Kaypakkayanın temellerini koyduğu bu fikri-ideolojik temel öylesine güçlüdür ki, Kürt ulusunun yalnızca kültürel-etnik bir grup olarak tartışmalarında yer bulduğu geleneksel sol hareketi sosyal-şoven bir çizgi olarak mahkum etmiştir. Kürtler için yalnızca kültürel hakların tartışıldığı sol saflardan, onların bir ulus oldukları ve ayrılıp kendi devletlerini kurma haklarını da içeren kendi yazgılarını belirleme haklarına sol ve sınıf hareketi adına kimsenin saygısızlık edemeyeceği gibi radikal bir teorik-siyasal kopuştur. Bu nedenle yoksul Kürt işçi ve emekçileri daima sevgi ve saygıyla yaklaşır Kaypakkaya'nın partisine.

Ermeni meselesinin geleneksel bir tabu sayıldığı, en ilerisinden bakan solcuların bile Ermeni ulusuna yapılan haksızlık ve kısımlardan bahsetmenin ötesine geçemediği geleneksel Kemalist-sol şekillenmiş ortamında Kaypakkaya yoldaş ve onun partisi soykırım gerçeğinin altını çizmiştir. Bu yüzdendir ki Başta Armenak Bakır ve Hrant Dink olmak üzere 70'ler sonrası gelişen mücadele atmosferinde devrimcileşen Ermeni gençliğinin ekseri çoğunluğu TKP/ML saflarında örgütlenip mücadele etmiştir. Bu gelenek daha sonra da bozulmamıştır. Özgürlüğünü arayan ve Faşist ırkçı devlet politikaları altında soykırımın travmalarını her gün yeniden yaşamak zorunda bırakılan Ermeni halkının ve devrimcilerin kalbinde Kaypakkayanın partisi büyük bir saygınlığa sahiptir.

Kemalizm en ileri devrimci analizlerde dahi radikal-Jakoben küçük burjuvazını anti-emperyalist ilerici siyaseti ve devrimin müttefiki biçiminde tanımlanırken Kaypakkaya nazarında bu siyaset faşizmin, gericiğin, şovenizmin temsilcisi ve karşı devrimci olarak tanımlanır. Aradan onlarca yıl geçtikten sonra Türkiye ve Kürdistan sol hareketinde ağırlıkla artık Kaypakkayanın ve onun partisinin analizleri kabul görmektedir.

Kısaca bu çarpıcı teorik derinlik ve çığır açıcılık her ne kadar popüler-karizmatik bir öndere sahip olmasa da TKP/ML'ye gerçekten büyük bir fikri hegemonya kazandırmıştır. Bu zengin teorik temel ilerici -demokratik saflarda Kaypakkaya'nın

partisinin saygınlığını oluşturan ve mücadelede çekim merkezi yapan olgular olarak değerlendirilebilir.

Bunun yanında Askeri diktatörlük koşulları başta gelmek üzere bütün siyasal hayatı boyunca kararlı bir devrimci mücadele ve direniş geleneği yanında, sahip olduğu ve hiç terketmediği sınıf çizgisi Herr Neuman'ın anlayamadığı, anlamasının da beklenemeyeceği özellikler olarak sıralanabilir. Türkiye gibi kanlı dikta rejim ve yönetimlerin hüküm sürdüğü ülkelerde devrimci direnişçi kimlik daima siyasal öznelere saygınlık kazandırır, onları çekim alanı durumuna getirir. Bu durumun TKP/ML içinde geçerli olduğu söylenebilir.

Savcılık iddianamesinde bolca terör ve terörizm edebiyatı yaparken, belirsizce ve terörizm amacına adeta hizmet edermişçesine TKP/ML'nin sınıf diktatörlüğüne dayalı bir rejim değişikliği hedefinden bahsediyor.

Bu zaten sözü edilen partinin ve tüm komünist partilerin siyasal-programatik hedefleri değil midir? Federal savcılık böylelikle komünist partileri azınlık burjuva sınıfının diktatörlüğünü alaşağı ederek bir halk devrimini, proletarya öncülüğündeki ezilenlerin devrimini ve iktidarını gerçekleştirmek istemekle suçlamış oluyor. Suçlamanın böylesine ne demeli? Hiç kuşkusuz şahsım adına, bir komünist olarak böylesi bir suçlamayı onur olarak kabul ederim. Bütün enternasyonalist çizgideki devrimci-komünist partiler açısından da böylesi bir suçlama yalnızca onur duyacakları bir şey olabilir. Komünistler ben devrim yapacağım, sosyalizme yürüyeceğim diyor zaten. Alman savcılığı da aynı şeylerle suçluyor komünistleri...Ne ala..

Ceza dairesinin sayın üyeleri ve sayın savcı, biz komünistler açısından devrim ve sosyalizm hedefi yalnızca siyasal bir sorumluluk değil, bugün bütün insanlık bakımından bir zorunluluk ve ihtiyaç haline gelmiş bulunuyor. Kapitalist sömürgecilik ve emperyalist talan politikaları insanlığa ne verdi...Dünyanın yaklaşık 350 yıllık tarihine damgasını vuran burjuvazinin ekonomik ve siyasal hegemonyası altında insanlığın getirildiği tablo karşımızda duruyor; Sömürgeci talan, işgaller, savaşlar, kıyım ve katliamlar, soykırımlar, diktatörlük rejimleri, faşizm laneti...bunlar dünyaya ve büyük insanlığa hep burjuvazinin, kapitalist-emperyalizmin hediyesi oldular.

Azami kar hırsı ve dünyanın ekonomik-siyasi hegemonyası uğruna hiç bir kötülükten kaçınmayan, temsilini yaptığınız ve onların arzu ve kararları doğrultusunda bizi cezalandıracağınız lanetli sınıftan; burjuvazinin insanlığa saçtığı lanet ve kötülüklerden bahsediyorum.

Yalnızca insanlık değil burjuvazinin dünya bezirganlığında kaybeden. Doyumsuz açgözlü sömürü ve talan politikaları sonucunda bütün doğa, topyekün bütün canlılar acı çekiyor ve yok olma tehlikesiyle yüzyüze. Herşeyin kar amacıyla ve değerlendirilebilecek meta olarak burjuvazi tarafından pazara çıkarıldığı bu dünyanın efendilerine karşı, biz Komünistler başka bir dünyanın mümkün ve zorunlu olduğunu söylüyoruz.

Yalnızca 63 tekelci kapitalistin kişisel servetinin dünyadaki 4 milyar insanın gelirinden fazla olduğu anormal bir tekelleşme çağından sözediyoruz. Dünyanın yarı,-yeni sömürgelerinde yaşayan yüz milyonlarca insanın içme suyuna, gerekli sağlık hizmetlerine ve dahası tok uyumaya hasret bırakıldığı bir dünyadır bahsi geçen.

Her yıl milyonlarca bebek ve çocuğun basit ve temel sağlık hizmetinden mahrum oldukları için hiçbir zaman büyüymeyip bonbon yiyemeyecekleri acımasız sınıf ilişkileri ve siyasi-iktisadi hegemonyadan, emperyalist haydutların dünyaya uygun gördükleri düzenden söz ediyoruz.

Daha fazla kar ve acımasız sömürü hırsları uğruna on milyonlarca çocuğun kölelik koşullarında çalıştırıldığı ahlaksız kapitalist sömürü çarkından bahsediyoruz. On milyonların kölelik koşullarında ve yalnızca bir dolarlık günlük ücret karşılığında açlığa ve sefalete sürüklendiği, aslında azınlık dışında insanlığın büyük bölümünün dünyanın devasa zenginliklerine rağmen çaktığı yoksulluktan bahsediyoruz.

Bütün zenginlikleri ve değerleri ürettiği-yarattığı halde bunlardan mahrum olup yalnızca kendi sefaletini ve yoksulluğunu, kendi acılarını üretmesine izin verilen dünya proletaryası ve ezilen yoksul halklardan bahsediyoruz. Emperyalist kapitalizm bütün insanlığı bir uçurumun kenarına getirmiş bulunuyor. Yaşananlar ve burjuvazinin hegemonyası altındaki gidişat insanlıkla beraber tüm doğanın mahfina ve barbarlığa işaret ediyor.

Biz Komünistler olarak bu sınıf ilişkilerinin topyekün değiştirilmesinin kesinlikle mümkün olduğunu düşünuyoruz. Başka bir dünyanın; kapitalist-emperyalist sınıf hegemonyasına karşıt, burjuvazinin iktidarına son verip işçi sınıfının ve ezilenlerin iktidarını kurmanın mümkün ve zorunlu olduğunu söylüyoruz.

Bunun devrim ve sosyalizmle gerçekleşeceğini büyük insanlığın tarihsel-siyasal tecrübelerinden iyi biliyoruz. Paris komünü,17 Ekim Sovyet devrimi, Çin devrimi, Büyük Proleter Kültür devrimi ve dünyada gerçekleşen onlarca devrim Dünya proletaryasının ve ezilen halkların umudu olmaya her zamankinden daha fazla devam ediyor.

Paris Komününde işçi ve emekçilerin 70 günlük ilk komün iktidarı deneyimi başarısızlıkla ve yenilgiyle sonuçlansa da, sonrasında Lenin ve Bolşevikler önderliğinde sınıf bilinçli işçilerin örgütlenerek gerçekleştirdikleri ve Stalin yoldaşın ölümüne kadar süren 1917 ila 1956 arası dönemde 39 yıl süren sosyalizmin inşa süreci deneyimi ve dersleri; Hitler faşizmini yenilgiye uğratan Kızıl ordunun başarısı ve cesareti; Japon işgalcilerini yenerek 1949 da muzaffer olan Başkan Mao önderliğinde gerçekleşen Çin devrimi; Çin devriminden sonra, kitle inisiyatifiyle revisiyonistlerin alaşağı edilmesi, sosyalizmi ilerletmek için başlatılan Büyük Proleter Kültür devriminin kazanımları; Çin`de toplam 29 yıl devam eden devrimci sürecin, enternasyonal proletarya ya ve emekçilere düşünsel ve pratik alanda kazandırdığı miras, proleteriyaya ve emekçilere yol gösterecek ve onlar enternasyonalist bir ruhla, sömürsüz, cinsiyet ayrımının olmadığı, her türlü ayrımcılığı sona erdirecek yeni bir dünyayı ergeç kuracaklardır.

Bunun için yalnızca kendi sınıf partilerinde örgütlenecek ve zincirlerinden başka kaybedecek hiç birşeyleri artık kalmayan dünya işçilerinin tek tek kendi ülkelerinde ama enternasyonalist bir ruh ve siyasetle ayağa kalkıp bir yeni bir dünya istiyoruz ve bunu kendi kollarımızla kuracağız demeleri yeterli.

Komünizm yargılanamaz, kriminalize edilemez!

Ya emperyalist barbarlık ve yokoluş, ya da bütün insanlıkla beraber doğanın da özgürleşeceği sosyalizm
Yaşasın devrim ve sosyalizm, yaşasın yüce komünizm davası!
YAŞASIN MARKSIZM, LENİNİZM, MAOİZM!

Seyit Ali Uğur
13.Juni 2020